

andre Udgifter til vore Kolonier, som jeg ikke her skal nævne. Men alene gennem Kasseregnskabet er der gaaet omtrent 600,000 i det sidste Regnskabsaar til Kolonierne. Her er endda ikke medregnet, at Driften af Jællersjuckerfogeriet nu staar Debet for omtrent 300,000 Kr. mere end ved Slutningen af det foregaaende Finansaar; om disse 300,000 Kr. ere tabte, er jeg dog ikke i Stand til at se. I de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget om Udløsningen af Aktionærerne i St. Croix Jællersjuckerfogeriet, angives det, at Høsten har været meget god i det sidste Aar, men Priserne have været flette, og at der derfor antageligt ikke kommer noget godt finansielt Resultat ud af Driften i det sidste Aar; men om der blot tilnærmelsesvis skulde blive saa stort et Tab, kan jeg ikke sige, det er at haabe, at det vil vise sig ikke at blive Tilfældet. I hvert Fald er det klart, at Udgifterne til Kolonierne maa regnes med mellem Statsudgifterne. Efterhaanden som Kassebeholdningen synker — man kan dog ikke lade den synke under et vist Trin, der maa være tilstrækkeligt til nogenlunde at have den fornødne Smørelse i Statsmaskineriet — vil det Tidspunkt komme, da det bliver nødvendigt at opføre Udgiften til Kolonierne paa Finanslovens Udgiftsliste som en regelmæssig tilbagevendende Post.

For imidlertid at vende mig til noget finansielt mere fornøjeligt skal jeg bemærke, at de indirekte Afgifter i de senere Aar have vist en betydelig Stigning. I 1880—81 gave de os 30 Mill., og i de nærmest følgende Aar fandt der en nogenlunde regelmæssig Stigning Sted. I Midten af Tirserne var der Nedgang, men fra 1888 er det atter gaaet opad, og efter det sidste Regnskab har Indtægten været 40 Mill. I de forløbne Maaneder af indværende Finansaar har derimod Indtægten været noget mindre end i Fjor, og paa det foreliggende Finanslovsforslag for næste Aar er Beløbet kalkuleret til 39 Mill. Jeg tror, at med en forsigtig Beregning er det heller ikke rigtigt at løbe an paa, at der vil komme væsentlig mere ind. Der er imidlertid en Post blandt de indirekte Skatter, om hvilken jeg særlig vil sige nogle Ord; det er Olfskatten. Det er den vigtigste ny Indtægtskilde, der er kommen til som Bederlag for de forskellige Skatter, der ere bortfaldne eller nedsatte. Vi have nu to fulde Finansaars Erfaring for, hvor stor Indtægt denne Skat bringer. I Finansaaret 1892—93 bragte den 3,439,000 Kr. og i 1893—94 3,701,000 Kr., hvilket svarer til et Forbrug af henholdsvis 491,300 og

528,700 Tdr. Altsaa er Forbruget i dette sidste Aar steget med omtrent 37,000 Tdr. I sin Tid beregnede vi, at Forbruget kunde antages at stige med omtrent 30,000 Tdr. om Aaret. Det har altsaa vist sig, at Stigningen har været noget større end beregnet, hvilket dog ikke usandsynligt hænger sammen med, at Forbruget rimeligvis er steget stærkere end normalt som Tilbageflag efter den betydelige Nedgang, der fandt Sted i den første Tid efter Skattens Indførelse. Denne Antagelse bestrykes derved, at Forbruget i Aar i de 3 Maaneder April til Juni kun er steget med omtrent 5,400 Tdr., hvilket, hvis Forbruget stiger i samme Forhold i den følgende Del af Finansaaret, kun vil give en Forøgelse af mellem 20 og 25,000 Tdr. Hvis jeg imidlertid gaar ud fra, at man kan paaregne omtrent 30,000 Tdr. som Gennemsnitsforøgelse om Aaret, vil man for Finansaaret 1895—96, hvis Skatten bliver staaende paa de 7 Kr., kunne paaregne et Forbrug af ca. 590,000 Tdr., hvilket til 7 Kr. vilde give en Indtægt af 4,130,000 Kr. Nu viser det sig imidlertid, at Regeringen kun beregner en Indtægt af 4 Millioner, og det til Trods for, at Afgiften fra den 1ste Oktober næste Aar sættes op med 3 Kr. pr. Td., altsaa fra 7 til 10 Kr. Det ligger deri, at Regeringen paaregner en Nedgang i Forbruget af omtrent en Femtedel. Hvis dette slaar til — og efter min Mening er det ingenlunde usandsynligt, at der vil finde en saa væsentlig Nedgang Sted; jeg tror ikke, at man, hvis man skal regne forsigtig, ret vel tør gaa ud fra en mindre Nedgang — vil Forholdet stille sig saaledes. Hvis jeg for bekvemmere Sammenlignings Skyld gaar ud fra et helt Aar, hvori Skatten er 7 Kr., og et helt Aar, hvor Skatten er 10 Kr., vil Indtægten med en Skat af 7 Kr. og et Forbrug af 590,000 Tdr. blive 4,130,000 Kr.; derimod naar Skatten sættes op til 10 Kr., og der i Stedet for en Stigning af 30,000 Tdr. bliver en Nedgang af en Femtedel, hvorved Forbruget synker fra 560,000 til 448,000 Tdr., bliver Indtægten altsaa 4,480,000 Kr. Med andre Ord, en Forøgelse af Skatten fra 7 til 10 Kr., det vil sige med $\frac{3}{7}$, hvilket er nogle og 40 Procent, antages at ville give en Forøgelse i Indtægt paa omtrent 350,000 Kr., eller kun 8—9 Procent. Det vil altsaa sige, at Indtægtsforøgelserprocenten kun er en Femtedel af Skatteforøgelserprocenten. Det er klart, at dette finansielt set er et meget lidet heldigt Resultat, og jeg nærer for mit Bed-